

Rondzendbrief 12

Mei 2010

Twee jaar wonen we al weer in Roemenië. De trouwe lezers weten dat we rond april/mei altijd vooruit kijken naar de toekomst. Wat gaan we doen...? In de vorige nieuwsbrief schreven we al dat we er erg mee bezig waren, maar niet zo goed wisten wat we moesten doen. Inmiddels hebben we besloten dat we langer blijven. In deze nieuwsbrief beschrijven we waarom we twijfelden en wat uiteindelijk de doorslag gaf. Verder de laatste nieuwtjes over het project en ons leven in Roemenie.

Droom

Sinds de oprichting ondersteunen we het werk en de visie van Stichting Coming Home! De stichting is opgericht voor kinderen die het grootste gedeelte van de dag op straat doorbrengen. Bij het werk van de stichting zijn vele mensen betrokken. Bestuur, reisdeelnemers, vrijwilligers, activiteiten, sponsors etc. De droom van iedereen die zich in zet voor het werk van de stichting is het creëren van een 'thuis' voor deze kinderen. Deze visie komt ook tot uiting in de naam van de stichting.

Toen wij twee jaar geleden de beslissing namen om naar Roemenië te gaan was deze 'droom' één van de redenen om te gaan. Wij voelden de roeping om in

Roemenië iets bij te dragen aan het creëren van een 'thuis' voor deze kinderen.

Met de wekelijkse avond voor daklozen is er al een goede basis gelegd. De visie voor het maken van een 'thuis' kan hierop worden uitgebreid. Om verschillende redenen lukte dit uitbreiden niet echt. De prioriteit van de teamleider en de meeste teamleden ligt niet bij het uitbreiden van het daklozen programma, maar meer op de huisgemeenten en kinderprogramma's.

Voor ons was het dus de vraag of het project op korte termijn zou worden uitgebreid, of dat het wekelijkse daklozen programma en de

" Gebedspunten "

- Bid om wijsheid voor iedereen die betrokken is / wordt bij het project. Met name de nieuwe project plannen, voor de kinderen en daklozen, die wij (en vele anderen) al langere tijd op ons hart hebben.
- Bid voor een goede voorbereiding van de Coming Home! zomer groepen en de zomerkampen die we met elkaar mogen organiseren.
- **Dank** God voor de nieuwe motivatie die we hebben gekregen.

kinderprogramma's, zoals het nu bestaat, voorlopig ook de visie is van het bestuur van Coming Home!. Want als alles 'loopt' dan zijn wij niet meer nodig. Onze wens is om dingen op te zetten en hiervoor de 'brug' te zijn tussen Roemenië en Nederland. Op dit moment zijn alle lopende programma's duidelijk en is het onze taak om hierin vooral onze teamleden te ondersteunen.

Afgelopen twee jaar

In de afgelopen twee jaar hebben wij in deze dienende rol mogen helpen aan de verschillende programma onderdelen. Hierdoor kennen we onze teamleden, de mensen, de cultuur en zelfs al redelijk de taal. Deze jaren waren zeer waardevol voor de stichting, het team en voor onszelf. Maar met name de 'droom' van de vele mensen die Coming Home! een warm hart toedragen bleef ons bij. Voor ons was dan ook duidelijk dat concrete plannen voor een 'open huis' een reden zou zijn om te blijven.

Bestuursreis

In april was het jaarlijkse bezoek van het bestuur. Door de vulkaan as en de bijbehorende geannuleerde vluchten zijn ze maar per auto naar Tirgu Mures gereden. Tijdens de gesprekken kwam duidelijk naar voren dat de 'Coming Home! Droom' nog steeds levend is en dat er op korte termijn wordt geprobeerd om hierin stappen vooruit te zetten. Aan ons werd gevraagd of wij de 'brug' wilden zijn tussen Roemenië en Nederland.

Het idee

Wat betekent dit concreet?

Het idee is om een plaats te creëren waar kinderen en daklozen zich voor een moment 'thuis' kunnen voelen. Open huis, inloophuis en dagcentrum zijn termen die het idee omschrijven. Een plek waar bezoekers kunnen douchen, hun kleding wassen, iets te eten of te drinken kunnen krijgen. Een ruimte waar een spelletje gespeeld kan worden, waar mensen over hun problemen praten kunnen en indien mogelijk geholpen kunnen worden. Met name in de winter hebben veel daklozen last van bevroren lichaamsdelen met nare wonden tot gevolg, schoonmaken en een simpele zelf doet al 'wonderen'. Verder kunnen we met elkaar zingen, vertellen uit de bijbel, kinderen hun huiswerk laten maken... etc. Kortom een ruimte waar de deur meerdere dagen per week openstaat en waar iedereen welkom is.

Voor de komende maanden betekent dit dat er een team samengesteld gaat worden met personen die een 'een hart' hebben voor de doelgroep. Het beste is

als er een lokaal persoon de leiding neemt over het project en dat wij daarin helpen en de visie van het bestuur overbrengen. Het moet namelijk niet zo zijn dat het project van ons afhankelijk is, wij zijn voorbijgangers, als het project 'staat' zit ons werk erop.

De komende maanden worden dus spannende maanden voor iedereen die het werk van Coming Home! ondersteund. Naast het zoeken van mensen zullen we in de komende maanden de visie uitwerken in een plan. Hiervoor hopen we ook verschillende andere projecten te bezoeken.

Goed om te melden is dat dit project onderdeel zal blijven van de huidige stichting ICA Romania.

Kinderprogramma (Debora)

In de vorige nieuwsbrief vertelde ik u over de veranderingen binnen het kinderprogramma. Na twee maanden proefperiode hebben we eind maart geëvalueerd over de vernieuwingen. Kritisch naar onszelf en elkaar kijken is belangrijk om iets kwalitatiefs neer te zetten, daarbij altijd de ogen gericht naar de kinderen en vanuit de liefde van onze Vader. Er is eerlijk gesproken over de positieve en negatieve kanten. Daaruit voortkomend is er besloten om in de bovenbouw de groep toch weer te veranderen. Deze keer hebben we de kinderen die bij elkaar in de klas zitten in één groep geplaatst. Tijdens de programma's op donderdagmiddag wordt er bijvoorbeeld gekeken naar het gedrag en wat de Bijbel daarover zegt. Door de kinderen in één groep te plaatsen kunnen we gericht werken en er bijvoorbeeld voor zorgen dat ze er met elkaar een leuke tijd op school van maken (en vooral voor de leraren). In mijn groep beneden is alles hetzelfde

gebleven. Om de mensen uit de wijken, die bij ons vrijwillig werken, te trainen geven wij Tünde nu meer verantwoordelijk. Zo vertelt zij regelmatig het verhaal. Rozi helpt haar met de voorbereidingen en daarna doet ze het alleen. De kinderen luisteren aandachtig naar haar verhaal. De situaties met de kinderen gaan met up-and-downs. Vorige week kregen we te horen dat de broer van een van onze jongens op een verschrikkelijke wijze in het ziekenhuis is beland. De vader heeft in een dronken bui z'n zoontje van 8 jaar geslagen met een stuk hout. Zo hard dat hij naar het ziekenhuis moest omdat zijn schedel gebroken was. De artsen en verpleegsters waren geschokt, nog nooit hadden ze zo iets gezien. Na een aantal dagen in coma te hebben gelegen, mogen we zien hoe groot God is. Het gaat nu gelukkig beter met hem. Hij zal voorlopig veel moeten oefenen met fysiotherapie. Het had ook heel anders af kunnen lopen. De vader zit in de gevangenis in afwachting van een proces.

Kinderkoor (Debora)

Na ons verblijf in Nederland begin april, mocht ik vrijwel direct na aankomst weer met het kinderkoor op pad. Net als afgelopen kerst, gingen we weer richting Pasareni waar een bejaardenhuis staat van stichting Diakonos. De mensen die daar wonen keken er enorm naar uit om de kinderen weer te horen zingen. Het was fijn dat we daar terug mochten komen. Net als de vorige keer hebben de kinderen met de mensen gezongen en gebeden. Er was een vrouw ziek en zij kon niet naar beneden komen. De kinderen gingen maar naar haar toe. En dat vonden ze trouwens helemaal niet erg hoor. Dan mochten ze tenminste met de lift. Iets wat een uitzondering is voor deze kinderen. Een paar weken geleden zijn we met de

kinderen naar een winkel geweest waar je heerlijk gebak kunt eten. Voordat we aan de lekkernij begonnen, zongen we met de kinderen; "Dit is de dag." De medewerkster zei: "Jullie lijken wel op een kinderkoor." "Maar dat zijn we ook!" zeiden de kinderen. Terwijl we zo aan het eten waren, vroegen verschillende mensen wie we waren, waar deze kinderen vandaan kwamen en welk geloof we hadden. Na afloop hebben we nog een aantal liederen voor de vrouw gezongen. Zelf was ze ook gelovig en zichtbaar ontroerd. Twee dagen later ging ik daar wat drinken met vriendinnen en ze herkende me. Ze vertelde dat ze het zo leuk had gevonden dat het koor was geweest en dat we zeker snel terug moesten komen.

Werkloosheid (Daan)

Het woord crisis kunnen we bijna niet meer horen. Helaas blijven de gevolgen niet onopgemerkt. Van de mensen die in de wijken wonen zijn er velen werkloos. De meeste mensen hebben de school niet afgemaakt en kunnen alleen ongeschoold werk doen. Meestal werken ze zonder contract dus als het slecht gaat worden zij als eerste bedankt. Samen met mijn collega Samuel hebben ik de afgelopen weken geprobeerd om met de mensen mee te denken. We hebben verschillende bedrijven bezocht om contacten te leggen. Daarnaast hebben we twee avonden georganiseerd om met 'onze' mensen over werken te praten. Sommige mensen zoeken dagelijks naar werk maar worden keer op keer afgewezen. Hoofdredeenen zijn; te oud of omdat ze zigeuner zijn. Anderen nemen niet eens de moeite meer om werk te zoeken en blijven thuis wachten tot er iets komt 'aanwaaien'. Samuel heeft geprobeerd om vanuit de Bijbel onze verantwoording aan te geven van het werken en zoeken naar werk. Daarnaast proberen we om wat kleine dingen te veranderen, die in ieder geval positief bijdragen. Bijvoorbeeld; een restaurant had aangegeven dat ze iemand zochten voor de bediening. We wisten een vrouw van begin 20 die dat wel zou kunnen doen. We gingen de vrouw ophalen om zich te laten voorstellen in dat restaurant. Ze had een strakke spijkerbroek aan, een vale trui, slapers in haar ogen en in 'Baneasa' waar ze woont stinkt het en het klinkt hard maar zij rook ook moet fris. Dan sta je al met 1-0 achter als je in een restaurant wilt werken. Door met de mensen in gesprek te gaan hebben we geprobeerd door de juiste vragen te stellen de mensen zich deze kleine dingen te laten realiseren. De ervaring die ik in een eerdere baan in Nederland heb opgedaan kwam hierbij goed van pas.

De situatie word er in Roemenië niet beter op. Omdat de regering geld leent/wil lenen van het IMF moest het begrotingstekort worden aangepakt. Hierdoor zijn een hele rij bezuinigingen aangekondigd. Pensioenen worden gekort, minimumloon wordt teruggebracht naar 600 RON (+/- €150,-), duizenden ambtenaren worden ontslagen. Het alternatief was een BTW verhoging van 19% naar 24%. Aldus de regering.

Naar Nederland.

In juni hopen we weer voor twee weken in Nederland te zijn. Reden is vooral dat we oom en tante hopen te worden en een ander bevriend stel inmiddels een zontje heeft gekregen.

Zomerkampen

Als we terugkomen uit Nederland staan de kampen al weer voor de deur. Ook dit jaar komen er weer twee Coming Home! groepen om het ICA team te helpen bij het organiseren van de twee zomerkampen voor kinderen. In het eerste kamp zullen we vooral helpen waar nodig. Voor het tweede kamp zijn we nu al bezig om van alles te organiseren. Het thema gaat over

helden. Het idee is om het zelfvertrouwen van de kinderen te bevorderen en de kinderen te laten zien dat iedereen iets kan betekenen voor God in deze wereld.

Sponsoring

Dankbaar zijn we naar iedereen die er ook in het afgelopen jaar voor heeft gezorgd dat we in ons levensonderhoud konden voorzien. We hopen dat u ons in de komende tijd niet vergeet.

Tot slot (Daan)

Iedere zondagmiddag gaan we naar de Engelse samenkomst. Regelmatig mag ik daar een overdenking uit de Bijbel houden, (preek klinkt zo zwaar). De laatste paar keer hebben we nagedacht over Prediker. Als je aan Prediker denkt dan zijn de eerste woorden die je te binnen schieten; "ijdelheid der ijdelheden" en het lijkt er ook op dat dit de boodschap van het boek Prediker is. Alles wat je doet is toch zinloos, najagen van de wind, je sterft toch. Maar deze boodschap is maar de helft, of eigenlijk meer de aanleiding voor datgene wat Prediker ons wil leren. Omdat alles zinloos lijkt en omdat je een keer sterft... geniet dan van het leven zoals God het geeft. Prediker heeft alles geprobeerd om 'geluk' te testen (H2), mooie spullen, veel vrouwen, grote tuinen, zakelijk succes, maar uiteindelijk bleek dat allemaal lucht en leegte. Na deze conclusie geeft Prediker ons een advies o.a. in H2 vers 24: "*Is het dan niet goed voor de mens dat hij eet en drinkt en zichzelf in zijn zwoegen het goede laat genieten? Ook dit heb ik gezien: het komt uit de hand van God.*" Als we dit op de juiste manier begrijpen is het een waardevolle boodschap.

"Gelukkig word je niet door zoveel mogelijk te verdienen, maar gelukkig ben je als je dankbaar geniet van datgene wat je al verdient hebt."

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

Ijssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijks giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**